

stand for en endogsaa ret udførlig første Behandling. Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa Lovforslagets enkelte Bestemmelser, for hvilke der af Konseilspræsidenten blev gjort Rede i Fjor, og som jo var Genstand for i alt Fald nogen Omtale ved Sagens første Behandling. Det Udvalg, der i Fjor behandlede Sagen her i dette høje Ting, skriver i sin Beretning, som er afgivet den 7. Juni, at det ikke har fundet Anledning til at beskæftige sig videre med Sagen, idet det først i Rigsdagssamlingen Løb — altsaa sidste Rigsdagssamling — maatte vise sig, om de af Regeringen forelagte Lovforslag om Indkomst- og Formueskat til Staten, om Beskatning af Øl og af Spiritus m. m. samt om Stempelafgift af Cigaretter m. m. maatte blive vedtagne med et saadant Indhold, at det kunde paaregnes, at der kunde indkomme, foruden det nødvendige Beløb til Opnaaelse af Ligevægt mellem Statskassens Indtægter og Udgifter, det nødvendige Beløb til at dække de med dette Lovforslags Gennemførelse forbundne ikke ubetydeligt forøgede Udgifter. Da nu de Lovforslag, som man henviser til, er vedtagne, og da jeg tror at turde gaa ud fra, at de vil opfylde de Forventninger, som man stiller til dem baade fra Regeringens Side og fra deres Side, der gennemførte disse Forslag, tør jeg forhaabentlig gaa ud fra, at der i Aar vil være Stemning ogsaa i dette høje Ting for at behandle Lovforslaget og gennemføre det i denne Rigsdagssamling.

Der er siden i Fjor tilvejebragt nye Oplysninger, ikke just i Anledning af dette Lovforslags Behandling, men i Anledning af den Revision af Hjælpekasseloven, som i Aar i Henhold til selve Hjælpekasselovens Bestemmelser skal forelægges Rigsdagen. Af de Oplysninger, som Ministeriet har indhentet vedrørende Hjælpekassernes Virksomhed i de foregaaende Aar, kan der imidlertid hentes en Del efter min Mening ret interessante Oplysninger, og jeg skal tillade mig at nævne et Par Tal. Som det fremgik af det i Fjor fremsatte, i Folketinget forelagte Lovforslags Motiver, og som jeg for øvrigt ogsaa havde Lejlighed til at gøre Rede for Aaret før under Behandlingen af et privat Lovforslag, var der af min Forgænger som Indenrigsminister indhentet forskellige Oplysninger om Hjælpekassernes Understøttelse af Enker med Børn i Regnskabsaaret 1908—09, og det fremgik af disse Oplysninger, som kun berørte Kommunerne udenfor København, at der i nævnte Regnskabsaar var ydet

Understøttelse til 2,344 Enker med 5,633 Børn og med et samlet Beløb af 138,115 Kr. Jeg gør opmærksom paa her, som jeg ogsaa havde Lejlighed til under Sagens Behandling i Folketinget, at disse Oplysninger ikke er saa nøjagtige, som ønskeligt kunde være. De Spørgsmaal, der har foreligget for Hjælpekassernes Bestyrelser, har nemlig ikke været formet saaledes, at der kunde gives et nøjagtigt Svar, og det er hævet over enhver Tvivl, at der i det Antal Enker og Børn, man har opgivet som havende Hjælp af Hjælpekasserne paa det paagældende Tidspunkt, er medtaget adskillige Enker med Børn, der er over 15 Aar. Der blev nemlig ikke udtrykkelig spurgt om Børnenes Alder, og da man i al Almindelighed skulde besvare Spørgsmaalet, er man gaaet ud fra, at enten det paagældende Barn var 15 eller 18 eller 20 eller maaske 30 Aar, skulde det, naar det var hjemme hos Moderen, altsaa Enken, og blev forsørget af hende, regnes med. Nogen nøjagtig Deling af de Oplysninger, der er indkomne kan ikke foretages; jeg har derfor taget det hele Tal, og jeg gør opmærksom paa, at Tallet i Virkeligheden, efter alt hvad der foreligger, maa siges at være større, end det skulde være, naar man kun regner med Børn under 15 Aar. Nu foreligger der i de Oplysninger, som vi have anmodet om at faa i Anledning af Revisionen af Hjælpekasseloven, ogsaa Oplysninger om, hvor mange Enker med Børn — men her er det sikkert, at det er Børn under 15 Aar — der i Regnskabsaaret 1911—12 har faaet Understøttelse af Hjælpekasserne. Det er stadig saaledes, at jeg holder København udenfor; København har nemlig ingen Hjælpekasse, og Forholdene der er i det hele taget noget anderledes, saa at en Sammenligning, hvori København var indbefattet, kunde blive i nogen Grad misvisende. Det viser sig da af de Oplysninger, som foreligger, at det i 1911—12 var 2,823 Enker med 6,885 Børn, og at de har faaet et samlet Beløb af 300,297 Kr. Med andre Ord, der er knap nok 500 Enker flere og knap nok 1,300 Børn flere, men Understøttelsens samlede Beløb er over 160,000 Kr. større. Hvis man regner det ud pr. Enke og pr. Barn, har — hvis jeg maa regne med hele Tal — Understøttelsen i 1908—09 udgjort pr. Enke knap 60 Kr. — eller ca. 59 Kr., hvis man vil tage det mere nøjagtigt — og pr. Barn 24½ Kr., men hvis vi sammenligner det med Understøttelsen i 1911—12 — idet man stadig har in mente, at den Under-